

There is no translation of this article

Бог избра и нас!

Ако трябва да опишете Светия Дух на дете, как бихте го направили? За Бог Отец сигурно ще кажем, че Той е създател на небето и земята и този, който сътвори деня и нощта, а после слънцето, звездите и луната, този, който украси планините с гъсти гори, а морето с красиво пясъчно крайбрежие и каменни скали. Той е този, който чрез облаците напоява ожднялата за дъжд земя и изпраща парещата топлина на лятото и заснежените зими за нови приключения и детски игри.

За Бог Син ще разкажем, че преди много години в далечните земи на Витлеем Той се роди в семейството на Йосиф и Мария като Богомладенец, в образа на малко дете, а после, когато порасна, стана наш спасител, защото възкръсна и отвори вратите на Рая за нас. Исус е и наш приятел и учител, който ни показва как да обичаме другите и да бъдем добри.

Но какво описание на Светия Дух да дадем на едно малко дете?

Духът е животът в нас и този, чрез който всеки ден преживяваме големите и малки радости, утешава ни, когато сме тъжни, помага ни да се стремим към знания и ни предпазва от опасности.

Църквата ни учи, че получаваме Светия Дух в деня на нашето кръщение и затова празникът Петдесетница
а отбелязваме не само като неделата, в която възпоменаваме рождения ден на Църквата, но и като спомен за нашето духовно рождение, когато мислено се връщаме към момента, в който сме помазани със Светия Дух чрез полагане на ръцете на свещеника.

В днешните четива първо слушаме разказа от книгата „Деяния на апостолите“, който ни казва как в деня на Петдесетница Светият Дух е даден на последователите на Исус: „... и внезапно биде шум от небето, като че идеше силен вятър и напълни цялата къща, дето седяха.“

А после се случва още по-голямо чудо: „И явиха им се езици, като че огнени, които се разделяха и се спряха по един на всекиго от тях. И всички се изпълниха с Дух Свети и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят.“

Петдесет дни след възкресението на Исус хора от цял свят са дошли в Йерусалим заради еврейския празник шавуот и всички те са изненадани да чуят, че някой говори на техния език толкова далеч от дома им – партяни, египтяни, либийци, критяни, араби, жителите на Месопотамия и дошлите от Рим.

Всички от познатия свят стават преки свидетели на силата на Божието действие, а Църквата се е увеличила и сега повече от три хиляди последователи на Исус са способни да говорят като Него и да изцеляват болни, така както Той е правел.

Какво е това чудо и защо се случва?

Време е Бог да се роди отново, но този път не в човешко тяло, а в тяло от вярващи, които ще получат диханието на живота от своя Господ и докато свят светува ще продължат да го предават на следващите поколения.

Книгата „Деяния на апостолите“ е историята на древната християнска църква и разказ за събитията и прежеждията на учениците и последователи те на Христос или нещо като е вангелие на Св е

тия Дух.

В първите четири книги на Новия Завет научаваме благата вест за спасението и за това, което Бог направи за нас чрез Исус, а в книгата „Деяния на апостолите“ научаваме добрата новина за това, което Бог извърши за нас чрез Светия Дух.

На всеки от нас са дадени от даровете на Духа, които трябва да използваме за изграждането на Божията църква на земята и за преобразяването на света в място, на което царуват Божията любов и благодат. Това означава, че ние сме се сдобили с този подарък и не трябва да го скриваме само за себе си, а да го споделяме с другите от света, които също се нуждаят от него.

В църквата много често се молим за даровете на Духа в живота на общността ни, за да имаме смелостта да говорим и действаме, защото без Светия Дух в сърцата си, ние оставаме просто едни теоретици, запознати с християнската доктрина, но лишени от истинска вяра.

Затова нека не превръщаме църквата в оазис на спокойствието, в който сме самовглъбени и себепогълнати от собствените си интереси, а в място, което ражда надежда и спасение със своето гостоприемство.

Нека не залостваме вратата на църквата със строгост и осъждане и се опитаме да бъдем щедри към другите, защото и Бог е щедър към нас.

На днешния празник Той напомня на всички ни, че е тук заедно с нас в нашето пътуване на вярата, дори и в онези тъжни и облачни дни, когато можем да се обезкуражим и да почувстваме, че повече няма какво да предложим.

Бог има и знанията, и ресурсите, които не ни достигат или с които не разполагаме, и споделяйки ги свободно с нас

,
ни дава възможност да правим това, което принципно не знаем и силите ни не ни позволяват.

Живеем в странно време, в което има голямо недоверие към правителството и държавата като институция, към работодателя ни и бизнеса, а често дори и към Църквата.

Корпоративните модели стават все по-прозрачни и зад тях виждаме да прозират

множество несъвършенства и несправедливости. Основателни критики и забележки могат да бъдат отправени и към Църквата в опит да бъдат извършвани реформи, но не бива да забравяме, че най-важната задача, която стои пред нея, стои пред всички нас, които сме участници и я съставяваме. Така че, докато днес празнуваме рождения й ден, внимателно трябва да помислим какви членове сме, с какво допринасяме за живота на общността и в грижата за душите на невярващите, бедните, болните и нуждаещите се и

духовно състояние, защото , от друга страна, какво е нашето , за да пазим Светия Дух в себе си жив

се нуждаем от Божието Слово, молитвата като израз на най-силно общение с Бога и тайнствата

за да можем да разпознаваме Божията воля в живота си.

За щастие, да живеем в мир със себе си и изпълнен с дух живот, не зависи нито от нашата интелигентност, нито от способността ни да овладяваме умели стратегии, които да ни правят недостижими.

Християнският живот, започнал в нашето кръщение, зависи изцяло от Бога и от нашата възприемчивост към Божия Свят Дух, действащ в нас, защото единственият, който може да донесе промяна в живота ни и в този на нашите близни

е Светият Дух.

Бог Отец избра млада девица на име Мария да носи Божия син, а Исус избра група галилейски рибари да участват в Неговото служение.

Бог избра и нас да носим посланието Му на надежда, обещание и любов в настоящия момент, без да отлагаме, там, където живеем. И затова нека всеки ден не забравяме да Го молим да усилва и обновява вярата ни, помазвайки ни с даровете на Светия Дух, за да преживяваме дните си, изпълнени с мир от Неговия мир и любов от Неговата любов!